

Publ:100209 10:04

[Unt.se](#) » [Kultur & Nöje](#) » [Kulturnyheter](#) »

Artikel

Eric M Nilsson

FOTO: Teymor Zarré

Han blev filmare av en slump

Det var egentligen en slump att han blev filmare. Han hade tänkt studera till läkare. Och det var i Uppsala han bestämde sig. Efter några år i Paris i början på 1960-talet, där han gick på den berömda filmskolan IDHEC, och umgicks med tidens mest intressanta filmare, återvände han till Sverige. Han har sedan gjort ett hundratal filmer för SVT. Eric M Nilsson anses i dag vara en av de viktigaste dokumentärfilmarna i Sverige.

Det första vi möts av i ett snölandskap ute i Alunda är en hoppande hund med lätt rödskimrande päls och svart krans runt nosen. Det är Mira, en softis, som är döpt efter en stjärna.

Eric M Nilsson skrattar gott åt hundens cirkuskonster och öppnar dörren till det röda 1700-talshuset. På övervåningen finns hans lilla arbetsrum där han skapar sina konstnärliga filmer. - Jag är mer lycklig när jag pysslar med händerna än när jag

[Läs upp](#)[Skriv ut](#)[Skicka](#)[Kommentera](#)[Dela](#)

berättar en historia, säger han. Fast, förr var det förstås mer påtagligt när man klippte filmerna.

Trots att Eric M Nilsson har bott i Sverige snart i femtio år bryter han lätt på franska. Det beror på att han inte kom till Sverige förrän han var 16 år och då kunde han knappt ett ord svenska. Han föddes nämligen i Bryssel 1935 och växte upp där under andra världskriget.

Han gjorde sedan sin militärtjänst i Uppsala. Där träffade han också den kända filosofen Paul-Michel Foucault, som då hade en lektorstjänst i franska vid universitetet.

- Jag tittade i kataloger över utbildningar och gick igenom dem i bokstavsordning. När jag kom till cinéma - film, tänkte jag: Det verkar kul!

Och det var så det började. Eric M Nilsson reste till Paris där han stannade drygt två år.

- Jag hade inget stort intresse för film, jag är ingen cineast, men tänkte - varför inte!

På den tiden var det ett fåtal dokumentärfilmare i Sverige och under de sju år som Eric M. Nilsson var anställd på SVT hade han fria händer att komma med egna förslag. När han sedan har frilansat har det fortsatt på samma linje.

- Självklart har jag gjort ett antal vanliga inslag där jag varit det förlängda ögat. Till exempel gjorde jag en film om hur Birgit Nilsson levde och hur man tillverkar stål. Men oftast har jag skapat essäistiska filmer där min personlighet mer har kommit fram. Då kan jag använda mig av bilder för att berätta om egna funderingar.

Eric M Nilssons filmer kännetecknas ofta av filosofiska frågor där abstrakta ämnen tas upp som till exempel heder och skönhet. De har också uppfattats som intellektuella med ordlekar och en fransk espri - smålakt men kärleksfullt.

- Jag trivs bra med det abstrakta, säger han. Jag behöver inga helikoptrar för att filma, däremot tid. Jag går ofta runt ett ämne och belyser det från olika håll.

En film som väckte starka reaktioner 1968 var En skola som beskrev Kristofferskolan i Stockholm. Den tycker Eric M Nilsson ger ett obehagligt intryck, så slutade också en del av eleverna efteråt.

En gyllene framtid är annars en film som betytt mycket för honom. Och trilogin om resor är nog de mest personliga, menar han, där han blottar sig.

Andra kända filmer som har visats är Passageraren, Europa 1900 och Kommunikation.

Själv ser han sig som hantverkare, att få ihop en film, även om han vill säga något med sina berättelser. Filmerna är intellektuella men som person är Eric M Nilsson väldigt praktisk.

- Jag arbetar ofta med huset, men paradoxalt nog kan jag också ligga och läsa Voltaire och Platon, säger han ödmjukt.

Inspiration får han från det han inte förstår. Och det är mycket, menar han. Just nu håller han på med en film med titeln I skuggan som kretsar kring begreppet omdöme.

- Vi är inte många som gör dokumentärfilmer i den traditionella andan längre, poetiska filmer förekommer inte på samma sätt nu för tiden. Fantastiska reportage, visst, men kanske inte med liknande konstnärliga kvalitet.

Han menar att poängen med abstrakta filmer är att bevara och manifesteras friheten, att leka på allvar.

Hör: Eric M Nilsson berättar om sitt skapande och sin tid i Paris i ett föredrag, som hålls onsdag 10 februari kl 18 i Rackarkonstnären Teymor Zarrés ateljé, på Rackarbergsgatan 58.

Av: Anna Franklin

 [Kommentera artikeln»](#)

© Detta material är skyddat enligt lagen om upphovsrätt.
Eftertryck eller annan kopiering förbjuden.
